

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

תענית-מאימתי	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא											
מאימתי מזכירין גבורות גשמים? רבי אליעזר אומר: מיום טוב הראשון של חג.	[רבי אליעזר]										■
מיום טוב האחרון של חג.	רבי יהושע:										■
הואיל ואין הגשמים אלא סימן קללה בחג, למה הוא מזכיר?	אמר לו רבי יהושע:									⚡	◊
אף אני לא אמרתי לשאול, אלא להזכיר משיב הרוח ומוריד הגשם בעונתו.	אמר לו רבי אליעזר:									!	◊
אם כן לעולם יהא מזכיך	אמר לו: [רבי יהושע]									⚡	◊
אין שואלין את הגשמים אלא סמוך לגשמים.											■
העובר לפני התיבה ביום טוב האחרון של חג - האחרון מזכיר, הראשון אינו מזכיר. ביום טוב ראשון של פסח - הראשון מזכיר, האחרון אינו מזכיר.	רבי יהודה:										■
תנא היכא קאי דקתני מאימתי?										⚡	◊
תנא התם קאי										!	
מזכירין גבורות גשמים בתחיית המתים, ושואלין בברכת השנים, והבדלה בחונן הדעת.	דקתני:									!	◊
מאימתי מזכירין גבורות גשמים.	וקתני:									!	◊
וליתני התם, מאי שנא דשבוקיה עד הכא?										⚡	
אלא: תנא מראש השנה סליק										!	
ובחג נידונין על המים.	דתני:									!	◊
ואידי דתנא ובחג נידונין על המים, תנא מאימתי מזכירין גבורות גשמים.										!	◊
וליתני מאימתי מזכירין על הגשמים, מאי גבורות גשמים?										⚡	◊
מפני שיורדין בגבורה, שנאמר (איוב ט') עשה גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר, וכתוב (איוב ה') הנתן מטר על פני ארץ ושלח מים על פני חוצות.	רבי יוחנן:									!	◊
מאי משמע?										⚡	
אתיא חקר חקר מברייתו של עולם. כתיב הכא עשה גדלות עד אין חקר, וכתוב התם (ישעיהו מ') הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם ה' בורא קצות הארץ לא ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו, וכתוב (תהלים סה) מכין הרים בכחו נאדר בגבורה.	רבה בר שילא:									!	◊
ומנא לן דבתפלה?										^	◊
(דברים י"א) לאהבה את ה' אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם, איזו היא עבודה שהיא בלב - הוי אומר זו תפלה. וכתוב בתריה (דברים י"א) ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש.	דתניא:									!	◊
שלשה מפתחות בידו של הקדוש ברוך הוא שלא נמסרו ביד שליח, ואלו הן: מפתח של גשמים, מפתח של חיה, ומפתח של תחיית המתים.	רבי יוחנן:										■
מפתח של גשמים - דכתיב (דברים כ"ה) יפתח ה' לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו.											■
מפתח של חיה מנין - דכתיב (בראשית ל') ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה.											■
מפתח של תחיית המתים מנין - דכתיב (יחזקאל לז) וידעתם כי אני ה' בפתחי את קברותיכם.											■
אף מפתח של פרנסה, דכתיב (תהלים קמה) פותח את ירך וגו'.	במערבא אמרי:										■
ורבי יוחנן מאי טעמא לא קא חשיב להא?										⚡	
גשמים היינו פרנסה.	אמר לך: [רבי יוחנן]									!	◊
רבי אליעזר אומר מיום טוב הראשון של חג כו'.											■

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>	<p>מקרא-key:</p>
---	------------------

Talmud Navigator

תענית-מאימתי	מאימתי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ
רבי אליעזר מהיכא גמיר לה, מלולב גמר לה או מניסוך המים גמר לה? מלולב גמר לה: מה לולב ביום - אף הזכרה ביום. או דלמא מניסוך המים גמר לה: מה ניסוך המים מאורתא, דאמר מר (במדבר כ"ט) ומנחתם ונסכיהם, אפילו בלילה, אף הזכרה מאורתא?	איבעיא להו:													ב:
לא למדה רבי אליעזר אלא מלולב.	תא שמע, דאמר רבי אבהו:													ב:
רבי אבהו גמרא גמיר לה	איכא דאמרי:													ב:
מתניתא שמיע ליה.	ואיכא דאמרי:													ב:
מאי היא														ב:
מאימתי מזכירין על הגשמים - רבי אליעזר אומר: משעת נטילת לולב	דתניא: [רבי אליעזר]	◆ ■ !												ב:
משעת הנחתו.	רבי יהושע:	◆ ■ !												ב:
הואיל וארבעת מינין הללו אינן באין אלא לרצות על המים. וכשם שארבע מינין הללו אי אפשר בהם בלא מים - כך אי אפשר לעולם בלא מים.	אמר רבי אליעזר:	■ !												ב:
והלא גשמים בחג אינו אלא סימן קללה	אמר לו רבי יהושע:	?												ב:
אף אני לא אמרתי לשאול, אלא להזכיר. וכשם שתחיית המתים מזכיר כל השנה כולה ואינה אלא בזמנה - כך מזכירים גבורות גשמים כל השנה ואינן אלא בזמן. לפיכך, אם בא להזכיר כל השנה כולה - מזכיר.	אמר לו רבי אליעזר:	!												ב:
אומר אני, משעה שמפסיק לשאלה כך מפסיק להזכרה.	רבי:	■ !												ב:
בשני בחג הוא מזכיר.	רבי יהודה בן בתירה:	◆ ■ !												ב:
בשני בחג הוא מזכיר.	רבי עקיבא:	◆ ■ !												ב:
העובר לפני התיבה ביום טוב האחרון של חג, האחרון מזכיר, הראשון אינו מזכיר. ביום טוב ראשון של פסח - הראשון מזכיר, האחרון אינו מזכיר.	רבי יהודה משום רבי יהושע:	■ !												ב:
שפיר קאמר ליה רבי אליעזר לרבי יהושע														ב:
בשלמא תחית המתים מזכיר - דכולי יומא זמניה הוא, אלא גשמים כל אימת דאתיין זמניהו היא?	אמר לך רבי יהושע:	!												ב:
יצא ניסן וירדו גשמים - סימן קללה הם, שנאמר (שמואל א' י"ב) הלוא קציר חטים היום וגו'.	והתנן:	■ !												ב:
בשני בחג הוא מזכיר.	רבי יהודה בן בתירה:													ב: <
מאי טעמא דרבי יהודה בן בתירה?														ב:
נאמר בשני (במדבר כ"ט) ונסכיהם ונאמר בששי ונסכיה ונאמר בשביעי כמשפטם - הרי מ"ם יו"ד מ"ם, הרי כאן מים. מכאן רמז לניסוך המים מן התורה.	דתניא, רבי יהודה בן בתירה:	■ !												ב:
ומאי שנא בשני דנקט														ב:
דכי רמיזי להו בקרא בשני הוא דרמיזי, הלכך בשני מדכרינן.														ב:
בשני בחג הוא מזכיר, שנאמר בששי ונסכיה - בשני ניסוכין הכתוב מדבר, אחד ניסוך המים ואחד ניסוך היין.	רבי עקיבא:													ב: <
ואימא תרוייהו דחמרא														ב:
סבר לה כרבי יהודה בן בתירה														ב:
רמיזי מיא.	דאמר: [רבי יהודה בן בתירה]	■ !												ב:
אי סבר לה כרבי יהודה בן בתירה נימא כוותיק.														ב: .ג.
כי כתיב ניסוך יתירא - בששי הוא דכתיב.	קסבר רבי עקיבא:	!												ג.
(במדבר כ"ח) בקדש הסך נסך שחר לה' - בשני ניסוכין הכתוב מדבר - אחד ניסוך המים ואחד ניסוך היין.	תניא, רבי נתן:													ג.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

תענית-מאימתי	מאימתי	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
אימא תרווייהו דחמרא																		
אם כן לכתוב קרא או הסך הסך או נסך נסך, מאי הסך נסך - שמעת מינה: חד דמיא וחד דחמרא.																		
ניסוך המים כל שבעה. מני?		אלא הא דתנן:																
אי רבי יהושע																		
נימא חד יומא																		
אי רבי עקיבא																		
תרי יומי																		
אי רבי יהודה בן בתירה																		
שיתא יומין																		
לעולם רבי יהודה בן בתירה היא, וסבירא ליה כרבי יהודה דמתניתין.																		
בלוג היה מנסך כל שמונה ומפיק ראשון ומעייל שמיני.		דתנן, רבי יהודה:																
ומאי שנא ראשון דלא																		
דכי רמיזי מים בשני הוא דרמיזי																		
שמיני נמי - כי רמיזי מים בשביעי הוא דרמיזין																		
אלא רבי יהושע היא, וניסוך המים כל שבעה הלכתא גמירי לה.																		
עשר נטיעות, ערבה, וניסוך המים - הלכה למשה מסיני.		דאמר רבי אמי אמר רבי יוחנן משום רבי נחוניא איש בקעת בית חורתן:																
העובר לפני התיבה ביום טוב האחרון של חג - האחרון מזכיר, הראשון אינו מזכיר. ביום טוב הראשון של פסח - הראשון מזכיר, האחרון אינו מזכיר.		רבי יהודה אומר משום רבי יהושע:																
הי רבי יהושע?																		
אילימא רבי יהושע דמתניתין																		
הא אמר ביום טוב האחרון של חג הוא מזכיר																		
אלא ר' יהושע דברייתא																		
האמר משעת הנחתן																		
העובר לפני התיבה ביום טוב האחרון של חג האחרון מזכיר		ותו, הא דתניא, רבי יהודה אומר משום בן בתירה:																
הי בן בתירה?																		
אילימא רבי יהודה בן בתירה																		
הא אמר בשני בחג הוא מזכיר																		
תהא ברבי יהושע בן בתירה זמנין דקרי ליה בשמיה וזמנין דקרי ליה בשמיה דאבא, והא - מקמי דליסמכוהו, והא - לבתר דליסמכוהו.		רב נחמן בר יצחק:																
בטל וברוחות לא חייבו חכמים להזכיר, ואם בא להזכיר - מזכיר.		תנא:																
מאי טעמא?																		

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

תענית-מאימתי	מאימתי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לפי שאין נעצרים.	רבי חנינא:									!			ג.
וטל מנלן דלא מיעצר?									^				ג.
דכתיב (מלכים א' י"ז) ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד אל אחאב חי ה' אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם לפי דברי, וכתיב (מלכים א' י"ח) לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה.										!			ג.
ואילו טל לא קאמר ליה, מאי טעמא - משום דלא מיעצר.										!			ג.
וכי מאחר דלא מיעצר, אליהו אשתבעי למה ליה?									⚡				ג.
הכי קא"ל: אפילו טל דברכה נמי לא אתי.										!			ג.
וליהדריה לטל דברכה.									⚡				ג.
משום דלא מינכרא מילתא.										!			ג.
רוחות מנא לן דלא מיעצרי?												^	ג.
דאמר קרא (זכריה ב') כי כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם נאם ה'	רבי יהושע בן לוי:												ג.
מאי קאמר להו?												^	ג.
אילימא הכי קאמר להו הקדוש ברוך הוא לישראל: דבדרתינכו בארבע רוחי דעלמא										!			ג.
אי הכי כארבע? בארבע מיבעי ליה.										⚡			ג.
אלא הכי קאמר: כשם שאי אפשר לעולם בלא רוחות - כך אי אפשר לעולם בלא ישראל.													ג.
הלכך: בימות החמה, אמר משיב הרוח - אין מחזירין אותו, אמר מוריד הגשם - מחזירין אותו. בימות הגשמים, לא אמר משיב הרוח - אין מחזירין אותו, לא אמר מוריד הגשם - מחזירין אותו. ולא עוד אלא אפילו אמר מעביר הרוח ומפריח הטל - אין מחזירין אותו.	רבי חנינא:												ג.
בעבים וברוחות לא חייבו חכמים להזכיר, ואם בא להזכיר - מזכיר.	תנא:												ג.
מאי טעמא													ג.
משום דלא מיעצרי.													ג.
ולא מיעצרי?													ג.
(דברים י"א) ועצר את השמים - מן העבים ומן הרוחות, אתה אומר מן העבים ומן הרוחות, או אינו אלא מן המטר? כשהוא אומר ולא יהיה מטר - הרי מטר אמור, הא מה אני מקיים ועצר את השמים - מן העבים ומן הרוחות.	והתני רב יוסף:												ג.
קשיא רוחות ארוחות, קשיא עבים אעבים													ג.
עבים אעבים לא קשיא - הא - בחרפי, הא - באפלי.													ג.
רוחות ארוחות לא קשיא - הא ברוח מצויה, הא - ברוח שאינה מצויה.													ג.
רוח שאינה מצויה חזיא לבי דרין													ג.
אפשר בנפוותא.													ג.
העבים והרוחות שניות למטר.	תנא:												ג.
היכי דמי?													ג.
דבתר מיטרא.	עולא ואיתימא רב יהודה:												ג.
למימרא דמעליותא היא? והכתיב (דברים כ"ח) יתן ה' את מטר ארצך אבק ועפר													ג.
זיקא דבתר מטרא	ואמר עולא ואיתימא רב יהודה:												ג.
לא קשיא - הא - דאתא ניחא, הא - דאתא רויא: הא - דמעלה אבק, הא דלא מעלה אבק.													ג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

Talmud Navigator

תענית-מאימתי	מאימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
זיקא דבתר מיטרא - כמיטרא, עיבא דבתר מיטרא - כמיטרא, שימשא דבתר מיטרא - כתרי מטרי.		ואמר רב יהודה:																ג.
למעוטי מאי?																		ג.
למעוטי גילהי דליליא, ושמשא דביני קרחי.																		ג.
מעלי תלגא לטורי כחמשה מטרי לארעא, שנאמר (איוב ל"ז) כי לשלג יאמר הוא ארץ וגשם מטר וגשם מטרות עזו.		רבא:																ג.
תלגא - לטורי, מטרא רזיא - לאילני, מטרא נחא - לפירי, עורפילא אפילו לפרציידא דתותי קלא מהניא ליה.		רבא:																ג.
מאי עורפילא																		ד.
עורו פילי.																		ד.
האי צורבא מרבנן דמי לפרציידא דתותי קלא, דכיון דנבט - נבט.		ואמר רבא:																ד.
האי צורבא מרבנן דרתח - אורייתא הוא דקא מרתחא ליה, שנאמר (ירמיהו כ"ג) הלוא כה דברי כאש נאם ה'.		ואמר רבא:																ד.
כל תלמיד חכם שאינו קשה כברזל - אינו תלמיד חכם, שנאמר (ירמיהו כ"ג) וכפטיש יפצץ סלע.		רב אשי:																ד.
אתון מהתם מתניתו לה, אנן מהכא מתנינן לה - דכתיב (דברים ח') ארץ אשר אבניה ברזל, אל תקרי אבניה אלא בוניה.		רבי אבא לרב אשי:																ד.
אפילו הכי, מיבעי ליה לאיניש למילף נפשיה בניחותא, שנאמר (קהלת י"א) והסר כעס מלבך וגו'.		רבינא:																ד.